

at det går sådan, at Danmark i 1997 varetager formandskabet.

Det betyder, at Danmark i så fald indtræder i OSCE-trojkaen, hvor vi så vil sidde 3 år frem, og det giver Danmark fortræffelige muligheder for at gøre, hvad vi kan for at bruge det instrument, som vi altså også har til vores rådighed, og som vi bestemt skal være meget opmærksom på.

Jens Kirk (V):

Jeg tror, det var hr. Arne Melchior, der nævnte, at Europa har ændret sig ved, at de amerikanske soldater jo stort set har forladt Europa.

Jeg kan til hr. Ove Fich sige, at jeg jo er så gammel, at jeg kan huske lidt af det, da man snakkede NATO's oprettelse, og jeg tror ikke, at Danmark havde de store betænkeligheder dengang; men hr. Ove Fich vil også erkende, at NATO har ændret sig betydeligt siden 1948 og ikke mindst i de sidste år.

Jeg er også glad for, at fru Annette Just har erkendt, at der er to søjler i NATO-organisationen: en europæisk og en amerikansk, og at det er den europæiske, WEU, vi i fremtiden i Europa skal vænne os til at bruge, og at Danmark selvfølgelig bør være fuldgældigt medlem af WEU.

Vi fik ikke udenrigsministerens svar på, om den rapport, som nu foreligger, vil medføre, at regeringen i morgen meddeler, at vi nu går fuldt ind i WEU, men jeg kan dog konstatere, at regeringen er kommet til i hvert fald trin 2 i 3-trinsraketten, og jeg håber, at regeringen også snart går op på tredje trin og sætter fart i debatten, så vi kan høre mere til den offentligt.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Regeringen agter ikke at meddele noget i den retning, vil jeg gerne sige til hr. Jens Kirk. Regeringen agter at meddele og holde fast ved, at vi med udgangspunkt i SNU-rapporten skal føre en bred, folkelig debat, og jeg har beskrevet det grundlag, hvorpå regeringen går ind til regeringskonferencen.

Gert Petersen (SF):

Jeg var glad for det, som udenrigsministeren sagde om OSCE, og det giver mig anledning til at svare på nogle af de spørgsmål, fru Annette Just tidligere var inde på, nemlig om disse forskrækkede folk i Polen, Baltikum osv.

Jeg kan da egentlig også godt forstå, at de føler sig usikre, jeg kan ikke bare egentlig godt forstå det, jeg *kan* forstå, at de føler sig usikre

osv., men min indvending mod den nuværende linje og den linje, fru Annette Just anbefaler, er, at deres usikkerhed i realiteten vil vokse, hvis man udvider NATO med disse lande op til Ruslands grænser, for vi vil igen få et fuldkommen hysterisk forhold mellem den vestlige og den østlige verden og måske endnu værre, end vi havde under den forrige kolde krig. Det vil betyde, at lande som Polen, Rumænien, Ungarn og Baltikum vil komme i en skrækkelig konfliktzone, og derfor hedder løsningen OSCE, og løsningen hedder garantier, hvor OSCE-landene, som rækker fra USA til og med Rusland, solidarisk står sammen om at garantere staternes integritet og grænser, og at man ikke må blande sig i de indre forhold bortset fra spørgsmål om menneskerettighederne.

Altså sådanne fælles garantier fra OSCE-staterne må være løsningen, i stedet for at det er en enkelt magtblok, som udsteder garantiene, for det vil uvægerligt blive opfattet af dem, der står udenfor, som værende rettet mod dem, hvad enten det er det eller ej; sådan vil det blive opfattet, og det vil sætte ondt blod og skabe nye spændinger.

En bemærkning til til udenrigsministeren: Når det er sådan, at regeringen naturligvis arbejder på grundlag af den vedtagelse, der skete – ikke i Folketinget, men i befolkningen den 18. maj 1993, og deri indgik jo blandt andet disse fire forbehold – går jeg ud fra, at regeringen vil møde op til regeringskonferencen på det grundlag, og det vil sige med de fire forbehold.

Principielt kan jeg godt erkende, at ting kan ændre sig, men jeg mener ikke, at de har ændret sig i forbindelse med Vestunionen. Jeg er med på, at man diskuterer det, men det må være sådan, at regeringen, når den arbejder på grundlag af afgørelsen den 18. maj 1993, som udenrigsministeren sagde, så også møder op til regeringskonferencen på dette grundlag.

Jeg kan godt love udenrigsministeren og regeringen, at hvis de er så tossede, at de lader sig overbevise om noget andet, må de komme tilbage, og så skal vi nok ordne det ved en folkeafstemning, men udgangspunktet må være, at regeringen møder op på grundlag af afgørelsen den 18. maj, og det vil sige med de fire forbehold.

Så synes jeg slet ikke, at man skal gøre dem til kernen i debatten på regeringskonferencen. Der er mange andre langt vigtigere ting: miljø, arbejder- og lønmodtagerrettigheder, arbejdsmiljø osv., beskæftigelse og den slags ting at tage sig af.